

чила множество леки и тежки минохвъргачки, които, като новъ родъ оръжие, влияеха лошо върху нервитѣ и духа на нашитѣ бойци. Огънятъ постепенно се засилваше и нашитѣ части, слабо прикрити въ неукрепенитѣ си позиции, търпѣха много голѣми загуби, които всѣки день се увеличаваха. Къмъ 14 септемврий окопитѣ бѣха сринати и нашитѣ бойци останаха на открито подъ барабанныя огънь на врага. Нашата артилерия пестѣше снарядитѣ и не можа да привлѣче огъня на себе си.

Нѣкои наши части не можаха да издържатъ ужасния огънь и напуснаха изровенитѣ си позиции. На 15 септемврий командувачиятъ I армия организира отбраната на по-задна позиция. Дѣсното крило на армията зае линията к. 1881 презъ Каймакчаланъ — в. Попадия — Совичъ — Петоракъ — с. Арменохоръ — Прѣспанското езеро.

Сърбитѣ не се задоволиха отъ успѣха си, който тѣ достигнаха сравнително лесно, благодарение само на могъщата си артилерия и изобилнитѣ количества бойни припаси. Тѣхната Дринска дивизия, подкрепена съ тежка артилерия и много минохвъргачки, получи заповѣдъ да атакува и завладѣе нашата позиция на в. Каймакчаланъ, която се заемаше отъ 1/3-а бригада (11-и Сливенски полкъ и 1/46-а дружина).

7. БОЕВЕ НА 11-и СЛИБЕНСКИ ПОЛКЪ ПРИ ОТБРАНАТА НА КАЙМАКЧАЛАНЪ

Боятъ на 11 септемврий Скица № 43

На 11 септемврий командирѣтъ на Дринската дивизия полковникъ Смилянчъ заповѣда дивизията на 12 да настѣпи въ две колони, да атакува и завладѣе Каймакчаланъ: дѣсна колона — 5-и полкъ съ една планинска батарея и единъ взводъ пионери; лѣва колона — 4-и полкъ съ една планинска батарея и 1 взводъ пионери, 6-и полкъ да прегради долината на р. Бродъ откъмъ в. Попадия; дивизионната артилерия, като държи връзка съ атакуващитѣ колони, да имъ помага. Настѣплението да почне въ 6 часа.

Положението на частитѣ отъ 1/3-а бригада на 11 септемврий сутринята бѣ следното:

Дѣсниятъ участъкъ — срещу в. Папалазо се заема отъ 4/11-а дружина съ 2 картечници; лѣвиятъ — срещу в. Седлото и юго-източния гребенъ на в. 2368 — отъ 2/11-а дружина съ две картечници; лѣвиятъ флангъ се охранява отъ 6/11-а рота, разположена между р. Кара дере и р. Родевска, като държи връзка влѣво съ 2/3-а бригада; 1/11-а, 3/11-а, 1/46-а дружини съ 4 картечници — маневрени войски, разположени на северозападнитѣ склонове на в. 2368; артилерия: 4/6-а с. с. полска батарея на северозападния край на в. Каймакчаланъ; 7/6-а с. с. полска батарея на източния край на сѣщия връхъ; 1/1-а планинска батарея на източния склонъ на в. 2368; отъ 3/3-а планинска с. с. батарея единъ взводъ заема позиция на южния склонъ на 2368 и единъ — на югозападния склонъ на сѣщия връхъ; едно 105 см. германско оръжие бѣ разположено на в. Борисъ.